

DYSKUROWAĆ (3) *vb impf*

dyskurować (2), **dyszkurować** (1); dyskurować *SarnStat*; dyskurować : dyszkurować *ActReg* (1 : 1).

Zawsze di-; -sc- (2), -szk- (1); -r- (2), -rr- (1).

o oraz a *prawdopodobnie jasne*.

praes 3 sg dyskuruje (1). \diamond *praet 3 sg m* dyskurow(a)ł (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Rozprawiać, rozwodzić się nad czymś; exspatiari, longius a. latius a. altius prosequi Cn [rozwodzę się rzeczą, rozpościeram się, szerzę się, rozszerzam co słowy – discurro super aliqua re Cn] [o kim, o czym] (3) : Potym dyszkurował otych którzy przy Maximilianie ActReg 4, 24; O tych rzeczách szérzény Panormitanus difcurruie. SarnStat 1275.

Synonimy: gadać, dysputować, rozprawiać, rozwodzić się.

WK, BC